

Sygnatura akt IV Ka 606/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie :	SO Elżbieta Marcinkowska SO Tomasz Wysocki
Protokolant :	Agnieszka Kaczmarek

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2013 roku

sprawy skazanego **I. O.**

o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 26 czerwca 2013 roku, sygnatura akt VI K 113/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację skazanego za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Z. G. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 147,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków sądowych postępowania odwoławczego, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.akt IV Ka 606 / 13

UZASADNIENIE

Skazany I. O. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego, obejmującego kary pozbawienia wolności, orzeczone wobec niego prawomocnie wyrokami Sądu Rejonowego w Kłodzku w sprawach o sygn. akt VI K 617/11, VI K 775/11, VI K 602/11 i VI K 112/12, domagając się połączenia kar z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem łącznym z dnia 26 czerwca 2013 r. sygn. akt VI K 113/13 ustalając w części wstępnej tegoż wyroku, że I. O. został skazany prawomocnie wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 29 sierpnia 2011 roku (sygn. akt VI K 617/11) za czyn określony art. 178 a § 1 kk, popełniony w dniu 06 czerwca 2011 roku, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres lat 2 (dwóch), a która to kara pozbawienia wolności została zarządzona do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 17 grudnia 2012 roku (sygn. akt VI Ko 845/12);

II. a. zaocznym Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 14 listopada 2011 roku (sygn. akt VI K 775/11) za czyn określony art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony w dniu 07 czerwca 2011 roku, na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b. Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 15 lutego 2012 roku (sygn. akt VI K 602/11) za czyn określony art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony w dniu 08 maja 2011 roku, na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

a które to wyroki objęte zostały wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 15 maja 2012 roku (sygn. akt VI K 141/12) wymierzającym skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której to kary łącznej zaliczono skazanemu okres zatrzymania w sprawie Sądu Rejonowego w Kłodzku o sygn. akt VI K 602/11 w okresie od dnia 08 maja 2011 roku do dnia 09 maja 2011 roku;

III. Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 25 kwietnia 2012 roku (sygn. akt VI K 112/12):

- za czyn określony w art. 207 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, popełniony w okresie od czerwca 2011 roku do dnia 31 października 2011 roku, na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za ciąg przestępstw określonych w art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i w zw. z art. 91 § 1 kk, popełnionych w okresie od dnia 30 października 2011 roku do dnia 14 grudnia 2011 roku, w dniu 13 listopada 2011 roku i w dniu 14 grudnia 2011 roku, na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn określony art. 193 kk, popełniony w dniu 14 grudnia 2011 roku, na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn określony art. 13 § 1kk w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 64 § 2 kk, popełniony w dniu 14 grudnia 2011 roku, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

oraz na karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której to kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania oraz tymczasowego aresztowania w okresie od dnia 14 grudnia 2011 roku do dnia 27 stycznia 2012 roku.

orzekł, co następuje:

I. na podstawie art. 575 § 1 kpk rozwiązał wyrok łączny Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 15 maja 2012 roku (sygn. akt VI K 141/12);

II. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk połączył orzeczone wobec skazanego I. O.kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi pod pkt I, II.a. i II.b. części wstępnej wyroku łącznego i wymierzył skazanemu I. O.karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, i na poczet której to kary łącznej pozbawienia wolności na podstawie art. 577 kpk zaliczył okres częściowo odbytej już kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 15 lutego 2012 roku (sygn. akt VI K 602/11) w okresie od dnia 08 maja 2011 roku do dnia 09 maja 2011 roku,

III. na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego odnośnie skazania wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 25 kwietnia 2012 roku (sygn. akt VI K 112/12) i kosztami sądowymi w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

IV. odrębnemu wykonaniu pozostawił dalsze rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach opisanych pod pkt I. II.a., II.b. części wstępnej wyroku łącznego, a nie będących przedmiotem wyroku łącznego;

V. zwolnił skazanego w całości od ponoszenia kosztów sądowych związanych z orzeczeniem kary łącznej wyrokiem łącznym zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa.

Wyrok ten zaskarżył skazany w części dotyczącej wymiaru kary łącznej .

Apelujący w apelacji tzw. własnej zarzucił zaskarżonemu wyrokowi rażąco niewspółmiernie surowość orzeczonej kary łącznej, wynikającą z niezastosowania przy łączeniu kar pełnej absorpcji, za którym to rozwiązaniem jego zdaniem przemawia umiarkowana pozytywna opinia zakładu karnego, na którą zapracował m.in. poddaniem się terapii antyalkoholowej, którą zamierza zdać na ocenę bardzo dobrą, podjął pracę a nawet został brygadzystą, nadto jest osobą schorowaną (choruje na astmę i jest nosicielem wirusa HCV), a także skoro koniec kar przypada na 1 stycznia 2019r. to pierwsze warunkowe przedterminowe zwolnienie przypada mu dopiero w 2017 r.

Apelujący w oparciu o tak sformułowany zarzut domagał się zmiany zaskarżonego wyroku przez połączenie kar pozbawienia wolności z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Trafnie Sąd I instancji ustalił warunki dla połączenia poszczególnych kar pozbawienia wolności i prawidłowo te kary połączył, co bardzo szczegółowo uzasadnił.

W szczególności Sąd I instancji prawidłowo określił granice możliwej kary łącznej - dolną 1-go roku i 6 -ciu miesięcy pozbawienia wolności i górną 2 lata i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Wbrew twierdzeniom apelacji Sąd Rejonowy ustalił i przeanalizował wszystkie istotne okoliczności, mające wpływ na wymiar kary łącznej. Głównie występują niestety kryteria obciążające tj. uprzednia wielokrotna karalność sądowa skazanego – I. O. był już przecież 8- krotnie skazany za przestępstwa przeciwko różnym dobrom chronionym prawem, jego niepoprawność i powrót do przestępstwa, także w warunkach recydywy specjalnej z art. 64 §1 i 2 kk, dowodzący nieskuteczności poprzednio wykonanych kar o charakterze bezwzględny. Słusznie także akcentował Sąd I instancji, iż kary podlegające łączeniu zostały wymierzone za trzy różne rodzaje przestępstw, tj. przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, mieniu i wolności. Nadto oczywiście trafnie wyeksponował także Sąd negatywną opinię z miejsca zamieszkania skazanego. Wszystkie te ujemne okoliczności uprzednich skazań i dotychczasowego trybu życia skazanego przemawiają przeciwko stosowaniu zasady absorpcji, a wręcz uzasadniają kumulację tych kar.

Przeciwnie twierdzeniom apelacji Sąd Rejonowy jako okoliczności łagodzące uznał i uwzględnił poprawę zachowania skazanego od kilku miesięcy w trakcie odbywanej kary, podjęcie pracy, wykonywanie jej z sumiennością i rzetelnością, poddanie się edukacji antyalkoholowej, otrzymywanie nagród regulaminowych, od roku brak kar dyscyplinarnych, postępy resocjalizacyjne, aktualną umiarkowaną pozytywną prognozę penitencjarną , a także stan zdrowia, tj. podnoszoną w apelacji astmę oskrzelową i nosicielstwo wirusa HCV (k. 7 motywów Sądu Rejonowego).

Wyważając okoliczności obciążające i łagodzące Sąd I instancji wymierzył karę pośrednią 2 lat i 2-ch miesięcy pozbawienia wolności, która to pozostaje umiarkowaną i nie nosi cech surowości, a już tym bardziej rażącej w rozumieniu art. 438 pkt. 4 kpk.

Podnoszony w apelacji argument wieloletniego okresu izolacji penitencjarnej skazanego faktycznie do drugiej połowy 2018r.tj. uwzględniając niniejszy wyrok łączny, wynika z innych skazań I. O. (2-ch lat pozbawienia wolności na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku sygn. akt II K 1178/03 oraz 3-ch lat i 6-ciu miesięcy pozbawienia wolności na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku sygn. akt VI K 112/12), które nie podlegają łączeniu w ramach wyroku łącznego, a są potwierdzeniem uprzedniego przestępczego trybu życia skazanego i jako taki nie może stanowić

uzasadnienia dla obniżenia kary łącznej do poziomu pełnej absorpcji, jak tego oczekuje apelujący. Ten argument skazanego nie ma więc żadnego znaczenia i zarzutu rażącej surowości kary nie wspiera.

Powyższe oceny w całej rozciągłości uzasadniają uznanie apelacji skazanego za oczywiście bezzasadną.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie §14 ust. 5 oraz § 19 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz.U. Nr 163 poz.1348 z późn. zm.

O wydatkach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. uznając, iż wobec odbywania długoletniej kary izolacyjnej i braku po stronie skazanego jakiegokolwiek majątku oraz dochodów, zasadnym jest zwolnienie skazanego od ich ponoszenia.